

MIKLAVŽEVI ANGELČKI

Angelčki:

Cingel, cingel, cin.
Naš gospod prihaja, iz jasnega raja.
Cingel, cingel, cin.
Hišna vrata na stežaj odprite in naproti mu hitite.
Sveti Miklavž je dober gospod. Njegove roke so
polne dobrot. Cingel, cingel, cin.
Naš gospod prihaja iz jasnega raja.
Cingel, cingel cin.

1. angel: Kako se bo moja Milica razveselila, ko punčko bo lepo dobila. (potegne iz košare punčko)

Parkerljček: (se preklopice na oder) O le počasi angelček nevedni! Kaj? Punčko dal boš Milkici poredni?! Ki zna tako lepo lagati.

1. angel: Tiho! - Le enkrat se je Milica zlagala, pa greha davno se je že skesala. Bogec ji odpustil je in njena mati.

Parkerljček: (se zvai z odra) U-u-u-u-h!

1. angel: Kdo bi si mislil to, da škratje prisluškujejo, če mi se menimo.

2. angel: Naj prisluškujejo, če ravno hočejo. A preslepiti se mi ne damo. Varovančke pridne imamo. Svojemu Francku bom dal lepe sani.

3. angel: Moj Bogdan sabljo vojaško dobi, in kolačke medene tri.

4. angel: Marjanci svoji sem čeveljčke izbral.

5. angel: Svojemu Ivčku bom hlačke pisane dal.

6. angel: Za Metko ubogo lep kožušček imam in zraven ji prestic sladkornih dodam.

Parkerljčki: (priskačejo na oder)

Bingel, bingel, bong.
Škrati nežno rajajo.
Bingel, bingel, bong.
Iz pekla prihajajo.
Hišna vrata na stežaj odprite,
v shrambe gorke nas pustite.
Mi smo škrateljčki
vsak se nas boji!
Bingel, bingel, bong.
Iz pekla prihajamo.
Bingel, bingel, bong.
Angelčkom nagajamo.

1. parkelj: No - angelčki miljeni, vem da načrte kujete, vem, kaj se posvetujete. Pa nocoj smo mi sklenili, da vam bomo perutničke polomili. (prvemu angelčku) Svoji Milici ne smeš ničesar dati, da odvadila se bo lagati.

2. parkelj: (drugemu angelčku) In Franček nič ne sme dobiti, dokler ne bode znal moliti.

3. parkelj: (tretjemu angelčku) Tvoj Bogdan pa je pravi falot. Po cestah se vlačí, grdo se pači in zgage dela vsepovsod.

4. parkelj: (četrtemu angelčku) Aj - in Marjanca kot raglja klepeče. Iz nosu ji visijo vedno sveče. Vsa je umazana in skuštrana.

5. parkelj: (petemu angelčku) Tvoj Ivček kamenje rad meče. In junaško se pretepa - če sneg zapade, pa se kepa. Šiba leskova ga bo zmodrila in mu porednost prepodila.

6. parkelj: (šestemu angelčku) In Metka to vam je lenuh, ošabnost sama, sam napuh. V ogledalo ves dan strmi in šola malo ji diši.

1. angel: Milica se je poboljšala, skesano se spovedala. Zdaj čisto dušico ima.

2. angel: Uči prav pridno Franček se in zna že vse molitvice.

3. angel: In Bogdan bo dobil vojaški meč, ker po cestah se ne klati več.

4. angel: In moja Marjanca je pridna deklica postala, vsako jutro se umije, da obrazek ji kot sonce sije.

5. angel: In Ivček šibe ne dobi. Ne pretepa se že tedne tri.

6. angel: Metka davno se je že poboljšala, nič več ni napuhnjena.

Angelčki: Varovančki naši vsi zelo so se poboljšali. Zato darove krasne vsak dobi.

Parkeljčki: Miklavžu bomo povedali, da ste ga vi prevarali.

Majhen angelček: (s srebrnim zvončkom v ročici in z velikim listom) Cin,cin,cin. Poslušajte dobri angelčki in poredni parkeljčki! Sveti Miklavž naroča mi: Milica naj punčko dobi, Francku dajte velike sani, Bogdanu bridko sabljico in lepo vojaško puškico. Marjanci dajte čeveljčke, Ivčku pa hlačke pisane. Metka kožušček naj ima - vsem pridenite kolača dva! (zgrne list)

Angelčki: (veselo:) Parkeljčki, zdaj pa le proč od nas! Nastopil za nas je veseli čas. Otroci so se poboljšali. Miklavž jim zdaj milost deli. Hojli, hojli, hojli!

Parkeljčki: (se prekucnejo in zginejo z odra) U-u-u-u-uh!

Angelčki: (zarajajo)

Cingel, cin gel, cin.

Naš gospod prihaja iz jasnega raja.

Cingel, cingel, cin.

Hišna vrata na stežaj odprite, in naproti mu hitite!

Cingel, cingel, cin...